

La tribuna

El professorat: essencial per a la qualitat educativa

Kant: «L'home al que es priva d'accedir a l'educació no sap emprar la seva llibertat»

JAUME

Bartumeu

Dissabte passat, dia 5 d'octubre, s'ha celebrat arreu, a casa nostra no, la diada mundial dels docents.

Els professionals del món de l'educació, els ensenyants i també els serveis auxiliars i administratius, són una peça essencial, cabdal, per assegurar una educació inclusiva que garanteixi la superació positiva de l'escolaritat obligatòria així com la posterior inserció social i laboral del nostre jovent. També ho són per acompanyar els joves en el batxillerat i l'ensenyament superior.

El redreçament econòmic del nostre país depèn, a llarg termini, del potencial de la joventut, de la confiança que tingui en ella mateixa, del seu optimisme, de la seva capacitat d'innovació i, sobre tot, de la seva inserció professional i personal dins la societat andorrana.

Le paraules de Kant, el gran filòsof alemany del segle XVIII que he citat en l'encapçalament d'aquesta tribu-

na, són de plena actualitat i assenyalen molt bé el gran objectiu que representa l'educació per a qualsevulla societat humana.

La gent de la meua generació hem estat uns grans afavorits per l'escola. Per a nosaltres no fou només un lloc d'instrucció sinó que va esdevenir el mitjà, l'eina principal que ens va donar l'autonomia, personal i intel·lectual, que ens va obrir la possibilitat de pujar en l'ascensor social.

L'accés, en condicions d'igualtat, a un ensenyament democràtic i de qualitat és avui encara una exigència assemtada en els valors reconeguts a la Constitució del 1993.

Manuel Valls, avui ministre de l'Interior al govern socialista de la República francesa, escrivia fa tres anys que la possibilitat d'accedir «... a un ensenyament democràtic i de qualitat és, avui encara, una exigència fonamental, profundament ancorada en les mentalitats. La convicció que un recorregut escolar brillant és la clau de l'èxit professional és molt forta, fins i tot entre els pares de les capes socials menys afavorides. Esperen legítimament que els esforços duts a terme pels seus fills a l'escola els faran accedir a posicions socials més reconegudes».

Ho deia un ciutadà francès, fill

d'un refugiat català, que és un dels nombrosos exemples del bon funcionament de l'ascensor social que representa l'*école de la République* a França.

A l'Andorra del 2013, amb una situació d'emergència econòmica nacional que va esquarterant la cohesió social, estem en una situació molt assemblada.

L'escola no pot pas resoldre, tota sola, les problemàtiques familiars vinculades a les qüestions de l'habitatge, de la salut i de l'entorn social. Tanmateix, la distribució del coneixement entre el jovent és un vector cabdal perquè la nostra societat sigui menys injusta.

L'ESCOLA a Andorra, l'escola d'Andorra, ha de saber adaptar-se a aquesta nova situació social de desocupació creixent i de famílies que pateixen el desarrelament, amb la finalitat de vèncer aquesta mena de determinisme que està corcant la nostra cohesió social.

Els ensenyants, els mestres i professors, són els actors principals, en primera línia de foc, d'aquesta escola pública que ha de reforçar el nostre futur.

El redreçament d'Andorra, el seu renaixement, han de passar, forçosament, per la cultura i l'educació.

L'escola ha d'ajudar a fer respectar per tothom amb fermesa però també amb justícia, les regles comunes de la vida en societat.

Des del govern, del 2009 al 2011, vam treballar, amb entrebancs i pals a les rodes posats per la dreta egoista i conservadora, per garantir una educació per a tothom, que promogui l'equitat, la cohesió social i la ciutadania activa, crítica i responsable.

EN AQUESTA LÍNIA és important potenciar també una educació al llarg de la vida per facilitar la realització personal, professional i social de totes les persones.

Però per aconseguir garantir el dret fonamental a l'educació, factor fonamental per al progrés i el benestar social, cal comptar amb els professionals les mestres i els professors.

John Hattie, conegut sociòleg de l'educació, ha estudiat els factors que més incideixen en l'èxit escolar i el seu pes específic.

Aquest sociòleg atribueix un 30% d'incidència en el professorat. Com més format i significats estiguin els docents, millor per a la qualitat educativa. ≡

Conseller General i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

La cultura és una força d'emancipació per a tothom i la base, el fonament, d'una vida col·lectiva que es desenvolupi compartint emocions.

L'educació, la cultura, dona a cada generació el seu mirall, n'assenyala el solc, és a dir el patrimoni comú de demà, del futur.

L'escola també ens ha d'ajudar, com ho està fent, a transmetre uns valors, cívics i laics, per a donar tota la força a la voluntat de viure junts, en una societat democràtica i plural.

L'escola és una eina indispensable per a plantar cara al replegament individualista.